

[Ømann.]

for det er meningen med det; så svinder inflationen, og det var også meningen med det.

Jeg vil med formandens tilladelse, selv om jeg optræder her som ordfører for forslagsstillerne til SF's forslag, gerne have lov til at knytte et par bemærkninger til det andet forslag, vi behandler her, nemlig det kommunistiske forslag. Jeg har allerede udtalt mig om det, da det tidligere blev fremsat, og jeg vil gerne gentage, at jeg omfatter det med stor sympati.

Der er den forskel i forhold til vores forslag, at DKP tager bygningerne med, og det knytter an til den interessante principielle debat, som hr. Grünbaum antydede, nemlig om man skal inddrage disse værdistigninger løbende, eller man skal gøre det i salgssituationen. Vi har altså valgt den løsning, at man for jordens vedkommende — den ville vi gerne sondre ud som et centralt problem — tager den løbende, men for bygningernes vedkommende ville overlade det til en kapitalvindingsskat. Jeg er imidlertid villig til at diskutere, hvordan disse to synspunkter kan sammenarbejdes, hvordan det er mest hensigtsmæssigt, og har altså bare forudset en række komplikationer, hvis vi også skulle have bygningerne med ind.

Endvidere er der den forskel, at vi vil have forrentning fra starten, mens det kommunistiske forslag forudser en forrentning, der først træder i kraft fra overdragelsen. Men i øvrigt er der jo ikke nogen forskelle på hovedsynspunkterne i de to forslag.

Der næst vil jeg gerne — og jeg har grund til det — takke nogle af de ordførere, der har været heroppe. Jeg vil gerne sige til finansministeren, at vi er pinligt opmærksomme på de mangler, der er ved forslaget. Der er ingen sammenarbejdning med frigørelsesafgiften; det er ikke noget principielt — vi har jo det samme sammenstød mellem kapitalvindingsskatten og frigørelsesafgiften — og det er jo ikke noget, der er uløseligt at sammenarbejde. Vi tror heller ikke på, at tinglysningen vil volde uoverstigelige vanskeligheder, og hvis den gør det, er det også på tide at tage en reform op af hele vores tinglysningsvæsen; det er vist også noget, man arbejder med, og i hvert fald noget, jeg gerne vil gå i brechen for.

Kommunerne mister deres grundskyld. Ja, det er da rigtigt, og det hænger sammen med vores forslag om, at kommunerne skal have deres midler via bloktilskud fra en fælles beskatning, men jeg er i øvrigt villig til at drøfte, hvilke ekstra beskatningsmuligheder kommunerne fremover skal have.

Det var også meningen med at lægge disse penge ind i en fond, at det provenu, der eventuelt kommer, og som jeg ikke har udtalt mig om størrelsen af, fordi det jo afhænger af mange faktorer, som ikke er til at veje, skulle aflaste kommunernes byrder med hensyn til at købe jord til byggemodning, købe billig byggejord i rette tid, så det er altså ikke noget, der på forhånd kan siges at belaste kommunerne.

Debatten i øvrigt. Jeg synes, at den, imod hvad jeg havde ventet, har været meget, meget saglig. Jeg synes, det er ved at gå op for folketinget, at der her ligger et hovedproblem. Det er jo sagt af forskellige industrifolk, at det ville være en lykke for det moderne industrisamfund, hvis Danmarks jord var nationaliseret. Det hænger sammen med mange, mange ting. Jeg er overbevist om, at et industrisamfund ville være bedre stillet, hvis jorden var fælleseje. Jeg er overbevist om, at det både for industrien og for landbruget ville muliggøre en langt bedre erhvervspolitik, hvis man blev fritaget for prioriteterne.

Det er jo et spørgsmål af overordentlig og voksende betydning. Det blev sagt i den forrige debat af hr. Erhard Jakobsen, at man ikke kunne gøre op, hvad der var realstigning, og hvad der var almindelig inflation. Ja, det har nogle journalister ved Finans-tidende altså været i stand til, og jeg vil også tro, at andre økonomer er i stand til det. Det drejer sig om en stigning på jord og fast ejendom, der vel nok i dag løber op i 20 mia. kr.; for 4 år siden blev det beregnet til 16-17 mia. kr. Vismændene har haft fat i spørgsmålet, de har haft samme opfattelse af det, nemlig at det er en økonomisk størrelse, som er uden for den almindelige økonomiske styring. Det er klart, at disse 20 mia. kr. skal finansieres på den ene eller den anden måde, og at betalingen af disse ekstra udgifter, disse ekstra priser på jorden og på den faste ejendom, virker i retning af et pres på lønnen, af et pres på priserne og — vil jeg gerne have lov til at sige til partiet venstre